

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

► AL-ANON SUSITIKIMAS

Kviečiame į Al-Anon susitikimą **rugsėjo 16 d., ši sekmadienį, 12.00 val. parapijos namuose**. Al-Anon – tai alkoholizmu sergančių žmonių artimųjų ir draugų bendrija. Siekdami išspręsti bendras problemas, jie dalijasi vienas su kitu savo patirtimi, išverme ir viltimi. Informacija apie Al-Anon tel. 8 645 00412.

► PAŽINKIME KATEKIZMĄ

Rugpjūčio 16 d., ši sekmadienį, 14 val., šv. Antano rūmų salėje (*Vilniaus g. 6*) vyks kun. br. Antano Grabnicko OFM Katalikų Bažnyčios Katekizmo mokymas.

► DĖMESIO!

Dėl popiežiaus vizito **rugsėjo 23 d., sekmadienį, bus aukojamos tik Sumos šv. Mišios 12.30 val.** Parapijos raštinė taip pat nedirbs.

► ŠV. PRANCIŠKAUS TAURĖS BĖGIMAS

Labdaros valgykla „Rūpestėliai“ kartu su broliais pranciškonais jau trečią kartą organizuoja „Šv. Pranciškaus taurės bėgimą“. Renginys vyks **rugsėjo 30 d., sekmadienį**. Startas - 12.00 val., Rotušės aikštėje. Kviečiame registruotis adresu: www.begimotaure.lt/stages/37/registration. Bėgimo metu surinktos lėšos bus skirtos labdaros valgyklos išlaikymui.

► REGISTRACIJA I KOMUNIJAI IR SUTVIRTINIMO SAKRAMENTUI

Registracija vyksta iki **rugsėjo 18 d., 15.00 – 17.50 val. (darbo dienomis) parapijos namuose**. Vaikus ir paauglius registruoja tėvai. Auka - 15 €. Registracijai reikalingi dokumentai: I Komunijai – Krikšto liudijimo kopija; Sutvirtinimui – Krikšto ir I Komunijos liudijimų kopijos.

► KVIEČIAME Į KATECHUMENATO PROGRAMĄ

Katechumenatas yra Katalikų Bažnyčios programa suaugusiems ir jaunimui, skirta pasirėngimui priimti Krikšto, Sutvirtinimo ir Pirmosios Komunijos sakramentus ir pilnai įsijungti į Bažnyčios gyvenimą. Taip pat šioje programoje labai naudinga dalyvauti tiems, kurie vaikystėje buvo pakrikštyti ir priėmė sakramentus, o dabar suaugę norėtų labiau pažinti ir pagilinti savo tikėjimą. Katechumenatas vyks iki birželio mėnesio, kartą per savaitę. Informacija tel. 8 688 29558.

► SUŽADĖTINIŲ DĖMESIUI

Nuo 2019 m. sausio 1 d. visose Lietuvos vyskupijose Santuokai registruotis reikės **ne vėliau kaip prieš penkis mėnesius** iki pageidaujamos sakramento priėmimo datos.

LITURGINIAI SKAITINIAI

17 P — Šv. Robertas Belarminas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas

1 Kor 11, 17-26; Ps 39, 7-10. 17; Lk 7, 1-10

18 A — 1 Kor 12, 12-14. 27-31a; Ps 99, 2-5; Lk 7, 11-17

19 T — Šv. Januarijus, vyskupas, kankinys

1 Kor 12, 31 – 13, 13; Ps 32, 2-5. 12. 22; Lk 7, 31-35

20 K — Šv. Andriejus Kim Taegonas, kunigas, ir kiti Korėjos kankiniai

1 Kor 15, 1-11; Ps 117, 1-2. 16-17. 28; Lk 7, 36-50

21 P — Šv. Matas, apaštalas, evangelistas

Ef 4, 1-7. 11-13; Ps 18, 2-5; Mt 9, 9-13

22 Š — 1 Kor 15, 35-37. 42-49; Ps 55, 10-14; Lk 8, 4-15

23 S — XXV EILINIS SEKMADIENIS

Išm 2, 12. 17-20; Ps 53, 3-6. 8; Jok 3, 16 – 4, 3; Mk 9, 30-37

Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija, Vilniaus g. 2, 97129 Kretinga
tel.: (8-445) 76373, mob.: 8 686 30227; faksas: (8-445) 77481; el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
Parapijos interneto svetainės adresas: www.kretingospranciskonai.lt
Parapijos raštinės darbo laikas: 9.00 - 13.00 ir 15.00 - 19.00, sekmadieniais 9.00 - 14.00
banko sąsk.: Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija,
j.m. kodas - 190769729, sąsk. nr. - LT904010041800022330, DnB bankas, Kretingos sk.
Laikraštėlių galite prenumeruoti el. paštu apsilankę parapijos interneto svetainėje.

KELYJE

NR. 1030 • XXIV EILINIS SEKMADIENIS • 2018 M. RUGSĖJO 16 D.

IŠ PRANAŠO IZAIJO KNYGOS (50, 5-9A)

Viešpats Dievas atvėrė man ausį. Aš nesigyniau, atgal nesitraukiau. Daviau savo nugarą mušantiems, atkišau savo žandeną raunantiems. Nenugrėžiau veido nuo tų, kurie plūdo ir spjaudė.

Tačiau man padės Viešpats Dievas, todėl aš nebūsiu sugėdintas. Todėl nutaisau savo veidą kaip titnagas kietą; aš žinau, jog nebūsiu sugėdintas. Šalia yra tas, kuris mane išteisins. Tai kas panorės su manim bylinėtis? Išėikime vienas prieš kitą! Tai kas mane kaltins? Tegu jisai man prisistato! Štai man padės Viešpats Dievas: tai kas gi mane bepasmerktų?

ATLIEPIAMOJI PSALMĖ (114, 1-6. 8-9)

P. *Vaikščiosiu aš akivaizdoj Dievo
pasaulį – tarpe gyvųjų.*

Dievą myliu, nes jis išgirdo
mano maldavimo balsą.
Jis man atkreipė ausį
tą dieną, kada jo šaukiausi. – P.

Aš mirties pančiais buvau apraizgytas,
į giltinės žabangas patekęs.
Sielvartas, vargas man buvo.
Ėmiau tada Viešpaties šauktis:
gelbėk, Viešpatie, mano gyvybę! – P.

Viešpats teisingas ir maloningas,
jis, mūsų Dievas, didžiai gailėstingas.
Jis nuolankiuosius globoja.
Silpnas buvau – jis mane išvadavo. – P.

Saugojo jis nuo mirties mano gyvybę,
ašarų lieti neleido,
nedavė klupt mano kojoms.
Vaikščiosiu aš akivaizdoj Dievo
pasaulį – tarpe gyvųjų. – P.

IŠ ŠVENTOJO APAŠTALO JOKŪBO LAIŠKO (2, 14-18)

Kas iš to, mano broliai, jei kas sakosi turįs tikėjimą, bet neturi tikėjimo darbų? Ar gali jį išgelbėti tikėjimas? Jei brolis ar sesuo neturi drabužių ir stokoja kasdienio maisto, ir kas nors jūsų jiems tartų: „Eikite ramybėje, sušilkite, pasisotinkite“, o neduotų, kas reikalinga jų kūnui, – kas iš tų žodžių?

Taip pat ir tikėjimas: jei neturi darbų, jis savyje miręs. Priešingai, kitas pasakys: „Tu turi tikėjimą, o aš turiu darbus. Parodyk man be darbų savo tikėjimą, o aš tau darbais parodysiu savo tikėjimą“.

ALELIUJA. - *Aš niekuo nesigirsiu,
nebent mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kryžiumi,
dėl kurio pasaulis man yra nukryžiuotas ir aš – pasauliui.* - ALELIUJA.

EVANGELIJA PAGAL MORKŲ (8, 27-35)

Jėzus su mokiniais keliavo į Pilypo Cezarėjos kaimus. Kelyje klausė mokinius: „Pasakykite, kuo mane žmonės laiko?“

Jie atsakė: „Vieni – Jonu Krikštytoju, kiti – Eliju, treči – dar kuriuo iš pranašų“.

Tada jis paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ Petras jam atsakė: „Tu esi Mesijas“. Tuomet Jėzus griežtai įsakė niekam apie jį nekalbėti.

Ir jis ėmė jiems aiškinti: „Žmogaus Sūnui reikės daug iškentėti, būti seniūnų, aukštųjų kunigų bei Rašto aiškintojų atmetam, nužudytam ir po trijų dienų prisikelti iš numirusių“. Jis tai kalbėjo visiškai atvirai.

Tada Petras, pasivadinęs jį į šalį, ėmė jam priekaištauti. Jėzus atsigręžęs pažiūrėjo į mokinius ir subarė Petrą: „Eik šalin, šėtone, nes tu galvoji ne apie tai, kas Dievo, o kas žmonių!“

Pasišaukęs minią ir savo mokinius, Jėzus prabilo: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi. Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas pražudo savo gyvybę dėl manęs ir dėl Evangelijos, tas ją išgelbės.“

► POPIEŽIUS PRANCIŠKUS APIE PAŠAUKIMĄ Į ŠVENTUMĄ

„Būkite linksni ir džiūgaukite“ (Mt 5, 12), – sako Jėzus tiems, kurie persekiojami ar žeminami dėl jo. Viešpats iš mūsų reikalauja visko ir už tai siūlo tikrąjį gyvenimą, laimę, kuriai esame sukurti. Jis trokšta, kad būtume šventi, ir tikisi, jog nesitenkinsime vidutiniška, praskiesta, netvaria egzistencija. Pašaukimas į šventumą įvairiais būdais aidai jau nuo pirmųjų Biblijos puslapių: „Eik mano keliu ir būk be priekaišto“ (Pr 17, 1).

Čia nereikėtų laukti traktato apie šventumą su gausybe apibrėžimų bei perskyrų, galinčių praturtinti šią svarbią temą, ar galimų šventėjimo priemonių analizavimo. Mano kuklus tikslas yra dar kartą priminti pašaukimą į šventumą įtraukiant tai į dabartinį kontekstą, paženklintą savų pavojų, iššūkių bei progų. Juk Viešpats kiekvieną iš mūsų pasirinko tam, kad „būtume šventi ir nesutepti jo akivaizdoje“ (Ef 1, 4).

Laiške žydams minimi įvairūs liudytojai, drąsinantys mus „išstvermingai“ bėgti „mums paskirtose lenktynėse“ (12, 1). Čia kalbama apie Abraomą, Sarą, Mozę, Gedeoną ir kitus (plg. 11, 1–12, 3), tačiau pirmiausia kviečiama pripažinti, kad esame „šitokio debesies liudytojų apsupti“ (12, 1). Tie liudytojai skatina mus nestototi kelyje, bet toliau keliauti savo tikslo link. Tarp jų galbūt yra mūsų motina, senelė ar kiti artimi asmenys (plg. 2 Tim 1, 5). Galbūt jų gyvenimas ne visada buvo tobulas, bet, nepaisydami savo trūkumų bei parkritimų, jie ėjo toliau ir patiko Viešpačiui.

Šventieji, kurie jau yra Dievo artybėje, išlaiko meilės ir bendrystės ryšius su mumis. Tai liudijama Apreiškimo Jonui knygoje, kur kalbama apie mus užtariančius kankinius: „Aš pamačiau po aukuru sielas nužudytųjų dėl Dievo žodžio ir dėl liudijimo, kurį jie yra davę. Jie šaukė didžiu balsu, klausdami: Kaip ilgai, šventasis ir teisisis Valdove, neteisi?“ (6, 9–10). Galima sakyti, jog „esame supami, vadovaujami bei vedami Dievo bičiulių. Neturiu vienas nešti to, ko vienas iš tiesų negaliu panešti. Mane saugo, remia ir palaiko visi Dievo šventieji“.

Beatifikacijos ir kanonizacijos procesuose atsižvelgiama į dorybių didvyriško praktikas ženklius, gyvybės paaukojimą kankinystėje ir atvejus, kai savas gyvenimas iki mirties paskiriamas kitų labui. Toks dovanojimas yra pavyzdinis sekimas Kristumi ir vertas, kad juo žavėtusi tikintieji. Prisiminkime, pavyzdžiui, Mariją Gabrielę Sagheddu, paskyrusią savo gyvenimą krikščionių vienybei.

Galvokime ne vien apie tuos, kurie paskelbti palaimintaisiais ar šventaisiais. Šventoji Dvasia apščiai išlieja šventumo Dievą tikinčioje šventoje tautoje, nes „Dievas panoro žmones sušventinti ir išganyti ne pavieniui, be jokio tarpusavio ryšio, o sujungęs į tautą, kuri jį teisingai pažinti ir šventai jam tarnauti“. Išganyto istorijoje Viešpats išganė tautą. Nepriklausant tautai stokojama visapusiškos tapatybės. Todėl niekas neišganomas vienas, kaip izoliuotas individas, veikiau Dievas patraukia mus atsižvelgdamas į sudėtingą tarpasmeninių santykių sampyną, būdingą žmonių bendruomenei: Dievas panoro įžengti į socialinę dinamiką, į tautos dinamiką. (Bažnyčios žinios)